

Vloga žensk v Jari gospodi in Visoški kroniki

Že od nekdaj so imajo ljudje različne vloge. Predvsem največja razlika je med moškimi in ženskami. V zgodovini so bile ženske v večni zapostavljene. Niso smele volit, imeti besedo v družini... Podobno se tudi kaže v romanih Jara gospoda in v Visoški kroniki.

Obe deli sta bili napisani v času realizma na slovenskem. Deli imata značilnosti realizma vendar se v obeh delih čuti tudi romantika, saj je bil čas nastanka romanov še precej pod vplivom le te. Tudi ženski liki v obeh romanih so imele nekatero značilnost romantike. Bili so predvsem idealizirani ženski liki, ki so bile orodje moških. Če tukaj izpostavimo glavne osebe v obeh delih vidimo da se ne razlikujejo kaj dosti.

V Jari gospodi je glavna oseba Ančka. Ančka je iz nižjih družbenih plasti in se hoče povzpeti višje. Iz tega tudi sledi naslov romana. Je neizobražena točajka, ki v gostilni spozna Andreja s katerim se poroči. Preide v gospo, vendar se ne zna obnašati položaju primerno. Nato pa z zakonolomom propade. Zato ji pravimo da je tragičen lik. Njej propad zakrivi okolje, čeprav je zanj tudi sama delno kriva. Na koncu jo ravno to uniči in je kaznovana s težko usodo in s smrtjo. To je tudi bila ideja pisatelja, ker se je želel kritično opredelit do malomeščanskih družbenih razmer na podeželju. Obsodi njeno nemoralnost. V bralcu želi vzbujati ideal, kakšno naj bi bilo življenje.

Podobna usoda velja tudi za ženske like v Visoški kroniki. Ženske so kot orodje moških. Tudi v tem delu se zelo čuti romantika, predvsem v močni strasti in ljubezni ter v idealiziranih ženskih likih. Agata mi deluje še najbolj odločna ženska. Sprva je bila namenjena Izidorju a se je raje zaljubila v Jurija. Eden pomembnejših dogodkov v romanu je ko Agato obsodijo čarovništva. Tukaj je glavni ženski lik ponovno žrtev drugih. Mislim da je moralo biti zanjo tisti čas, ko so jo preizkušali v vodi zelo težak. Videla je da je prepuščena sama sebi, in zato skoraj kmalu utonila, a jo je rešil Jurij. Medtem je Izidor vse skupaj samo gledal in ni storil nič. Da za človeka, ki je skoraj v zadnjih trenutkih življenja, moški (v tem primeru Izidor) ne stori nič je to zanj čista žalost. Mislim da bi tudi danes vsak mislil za isto za katerokoli osebo, ki bi ga "samo" gledala v nemočnem položaju. Bodisi bi mu zameril ali ga ne bi več ga hotel videti. Tukaj lahko izpostavimo še Margareto, kateri je bila "naloga", da se poroči z Izidorjem. Za tiste čase je bilo to nekaj čisto navadnega, da so se starši odločali kdo se bo s kom poročil. Toda Margareta si je po mojem mišljenju želela tiste prave ljubezni.

Kot vidimo so bile ženske žrtve družbenih razmer in moških. Kakor vsak so tudi one hotele boljše življenje. Vendar vsem ni uspelo. Poskušale so vse možne načine, a na koncu jih je v večini doletela nesrečna usoda. Zato bi rad na kratko povedal, da si ne bi želel biti v koži takratnega ženskega prebivalstva.